

Encanyissada lliure de caça i pesca

La zona humida més important d'Europa i l'hàbitat aquàtic més important de Catalunya, el delta de l'Ebre, un espai que reuneix una gran diversitat de fauna i flora d'un valor incalculable, la seva riquesa contrasta amb els camps d'arròs i les construccions úniques a la seva superfície. Amb una superfície de gairebé vuit mil hectàrees, és espai protegit des de l'any 1983, ampliat el 1986. Aquesta zona humida és molt important per la flora i la fauna, hi ha més de tres-centes espècies d'aus de les sis-centes que té Europa. La natura i els recursos que generen formen la biodiversitat d'aquest espai natural i rural i és de gran importància la seva protecció ambiental relacionada amb les bones pràctiques agrícoles que sí que haurien d'aplicar. Aquestes zones humides han augmentat les poblacions d'ocells aquàtics i són l'estada per a totes les aus migratòries que venen del nord d'Europa fent cap a l'Àfrica. Però com passa gairebé sempre en aquest paradís, es permet la cacera d'aus aquàtiques en l'encanyissada, que no està qualificada com a reserva nacional de caça, però gaudeix d'una gestió similar. Aquesta pertany al Poblenou del Delta, que és de dos municipis, Amposta i Sant Carles de la Ràpita. Té una extensió de 908 hectàrees, i és l'única reserva d'aus aquàtiques de Catalunya. S'hi practiquen sis

tirades a l'any i es fan 3 o 4 barrejos segons la quantitat d'ocells, es cacen a l'any entre 1.500 i 2.000 ànecs i entre 1.000 i 1.500 fotges. Els permisos són selectius i tant en poden tenir caçadors autòctons com de fora de Catalunya. La gestió d'aquestes àrees de caça és responsabilitat directa del departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Ambient. Durant anys el plom ha estat habitual tant en la caça com la pesca i s'ha fet de manera continuada, ha alliberat cada any al medi 27.000 tones a la Unió Europea, i és un material que té unes conseqüències molt negatives per als ecosistemes, intoxica la fauna silvestre i també ho pot fer a les persones en filtrar-se en les terres de cultiu i aquífers. Per aquest motiu el Comitè de l'Agència Europea de Substàncies i Barreges Químiques, d'acord amb el mandat de la Comissió Europea, ha aprovat amb el vot favorable de tots els estats membres la restricció de la munició i aparells de plom en les zones humides com l'encanyissada i les zones pròximes aquestes. Les limitacions del plom són absolutament necessàries perquè acaben a l'estómac de les aus, que els causen la mort, i per mantenir la sostenibilitat del món rural. Espanya ha donat suport a aquesta restricció de la munició de plom en les zones humides davant el perill d'enverinament d'aquest metall

Joan Cunill

tècnic en medi ambient

pesant que s'acumula en el medi sense desaparèixer mai.

Es lamentable que en zones tan exclusives, boniques i úniques la Generalitat permeti que s'hi practiqui la caça, però la pregunta és qui vigila els caçadors perquè observin la llei. La Generalitat amb els agents rurals o les administracions locals amb els seus guardes, sembla que de bones intencions n'hi ha moltes, però de males praxis en sobren i entre uns i altres els caçadors fan sempre el que volen. La cinegètica al segle XXI no té recorregut per molt que les administracions s'inventin tota classe d'escenaris per fer-la agradable i light, degut al fet que les societats de caçadors són fortes econòmicament i el diner té un poderós talismà per a les administracions. Inacceptable, aquesta pràctica hauria d'estar prohibida i el control de les espècies es podria fer sense matar cap animal o peix. És només una qüestió de voluntat política i ara mateix els polítics no estan preparats per a aquesta prohibició, per la qual cosa se'ls haurà d'acompanyar i ajudar.